

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Hvis man nu antog, at det mellemstore og mindre mejeri eller slagteri sagtens kunne konkurrere – det kunne man jo godt tænke sig – og sende sine varer ud i den store verden, f.eks. et økologisk slagteri, det kan Hanegal f.eks., så kunne det jo være, at problemet lå et andet sted, nemlig at stormastodonterne bevidst, kynisk spærrede for, at vi havde en egentlig konkurrence. Og hvis problemet lå dér, så var hr. Ole M. Nielsens indvending jo fjernet.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Når de mellemstore er forsvundet, så er det, fordi de ikke kunne konkurrere, og det er ikke sikkert, det er markedsmodellen, altså markedsituationen, der er umulig. Det kunne jo være, fordi de ikke var dygtige nok. Den mulighed er også til stede.

Det er helt klart, det kun er derfor, de er forsvundet. Var det gået godt, og kunne det have givet andelshaverne, interessenterne eller ejerne og leverandørerne nogle ordentlige priser, så havde de eksisteret stadig væk. Der er nogle enkelte, der kan, oppe i Thisted f.eks. Det er vel det, vi kalder mellemstore slagterier, selv om de også er ret store. De har været dygtige nok, og de er stædige nok til, at de vil selv. Og de kan gøre det. Og det jo ikke forbudt at oprette flere gange Hanegal, det må man jo gerne have lov til. Hvis der er penge i det, så skal man bare gøre det; det er helt frit.

Men kendsgerningen er nok, at det ikke er så let.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Søren Kolstrup for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal blot konstatere, at hr. Ole M. Nielsen vil lade markedskræfterne råde på det her punkt med alle de konsekvenser, det har for dyrefælled, transportpolitik, energipolitik. Tak for svaret, må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen.

Men jeg konstaterer også, at hr. Ole M. Nielsen på et lille område kom med et lille forsigtigt løft med hensyn til afstand. Der kunne godt have været sådan en eller anden form for regulering, det vil jeg gerne fastholde, og det er arkiveret i min bevidsthed.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nej, nu gav jeg måske hr. Søren Kolstrup for meget plads, for sådan er det ikke. Vi vil gerne være med til at stille en række krav, og det gør vi på en række områder. Vi går på andre områder foran, f.eks. med hensyn til EU-forbehold, hvor vi stiller strengere krav til miljøet og til produktionsforholdene, og vi stiller gerne krav til arbejdsmiljø; vi er skam parate til at stille krav på en række områder.

Men vi skal hele tiden afbalancere det med, hvad der svarer til borgernes, vælgeres, forbrugernes vilje, hvad de ønsker at betale for.

For det, som hr. Søren Kolstrup snakker om, koster jo noget, og forbrugerne fravælger det, vælgerne fravælger det. Og det er den balance, det handler om hele tiden: Vi vil gerne være foran og være med til at præge og vise de gode viljer osv. osv., men vi skal bare konstatere, at vi kommer til at betale for det over forbruget eller i mistede arbejdspladser, eksportindtægter osv. Det er den balance, der skal holdes i orden hele tiden.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører i anden omgang.

Kristen Touborg (SF):

Ja, jeg er godt klar over, at jeg udsætter mig for risikoen for at blive dømt for unødigt trætte. Jeg skal prøve at gøre det så kort, fordi der ikke er så meget belæg for det, men jeg har en mere principiel kommentar, som jeg synes jeg er nødt til at give.

Jeg forstod på ministerens tegnsprog her for lidt siden, at ministeren ikke vil gå på talerstolen og besvare de spørgsmål og de synspunkter, som er fremkommet under debatten. Det synes jeg ikke er helt tilfredsstillende. Jeg synes ikke, det er helt tilfredsstillende, at en debat, vi har, ikke udmøntes i et ministersvar. Og det er så bare et udtryk for min demokratiopfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse som nævnt først vil finde sted på tirsdag, den 8. maj.